

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
ของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้*

CONFIRMATORY FACTOR ANALYSIS OF ENTREPRENEURSHIP
CHARACTERISTICS OF UNDERGRADUATE STUDENTS
IN THE THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

สิริมา หิมะเซ็น

Sirima Himasen

ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ

Narongsak Rorbkorb

จิระวัฒน์ ตันสกุล

Jirawat Tansakul

ธีระยุทธ รัชชะ

Teerayout Rascha

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Prince of Songkla University, Pattani Campus, Thailand

E-mail: pupay220740@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ใช้รูปแบบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 600 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Likert สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.71 ถึง 0.91 เรียงค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ความกล้าที่จะแข่งขัน ความกล้าเสี่ยง การมีอิสระในการบริหารงาน ความมีนวัตกรรม และการทำงานเชิงรุก มีค่าน้ำหนัก

---

* Received May 14, 2022; Revised June 26, 2022; Accepted July 18, 2022

องค์ประกอบเท่ากับ 0.91, 0.90, 0.87, 0.84, และ 0.71 ตามลำดับ และผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปรากฏว่า มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 2.97 ค่าความน่าจะเป็น (p) = 0.40 ที่องศาอิสระ 3 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.01 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน, คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ, สามจังหวัดชายแดนใต้

Abstract

The objectives of this research article were to analyze the corroborating components of entrepreneurship characteristics of undergraduate students in the three southern border provinces. Use a quantitative research methodology. The sample group used in this research was 600 students pursuing a bachelor's degree in the three southern border provinces by choosing a specific model. The instrument used for data collection was the Likert 5-level estimation scale. Data analysis was basic statistical analysis using packaged program (SPSS) and structural validity was checked by corroborative elemental analysis using LISREL Version 8.72 program. The results show that the entrepreneurial characteristics of college students in the three southern provinces are composed of five parts, which have certain weights 0.71 to 0.91. The order of composition weight is: courage to compete, courage to take risks, independent management, innovation and work 0.91, 0.90, 0.87, 0.84 and 0.71. The consistency test and result analysis of the measurement model of college students' entrepreneurial characteristics in three southern provinces. Considering the chi-square value, it is equal to 2.97, the probability value (p) = 0.40 Under 3 degrees of freedom, the GFI value is 1.00 after correction, the harmony index (AGFI) is 0.99, and the benchmark consistency index (CFI) is 1.00 values The quadratic mean of the residual calculated in the form of standard score (SRMR) is 0.01 the square root of the estimated error (RMSEA) is 0.00

Keywords: Confirmatory Factor Analysis, Entrepreneurship Characteristics, Three Southern Border Provinces

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัตประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษา ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผน เพื่อบูรณาการ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน” เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาได้กำหนดให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด เล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและ บริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579 (สำนักสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2560)

สำหรับการดำเนินการส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการในประเทศไทย รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับ “โมเดลประเทศไทย 4.0” ที่ให้ความสำคัญในการสร้างผู้ประกอบการ เช่น โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneur Creation: NEC) การทำหลักสูตร

การศึกษาสาขาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น ยิ่งทำให้เห็นการหาแนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีความเป็นผู้ประกอบการยังมีความสำคัญและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) การเป็นผู้ประกอบการมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่ทุกภาคส่วน นักวิชาการของไทยที่ผ่านมีความพยายามที่จะศึกษาปัจจัยมูลเหตุของการเป็นผู้ประกอบการทั้งด้านพฤติกรรมทัศนคติ แรงจูงใจ (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558) และคุณลักษณะของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตามการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการสามารถทำได้ตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นผู้ประกอบการหรือกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (Thompson, E. R., 2009) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ ไตรภพสกุล ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความกล้าที่จะเสี่ยง และทัศนคติเชิงบวกต่ออาชีพผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558) ในขณะที่เครือข่ายความเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการเฉพาะกลุ่มวัยทำงานเริ่มต้นอายุระหว่าง 25 - 34 ปี แต่ไม่มีนัยสำคัญกับกลุ่มเยาวชนไทยอายุระหว่าง 18 - 24 ปี เมื่อพิจารณากลุ่มปัจจัยประชากรศาสตร์พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์มากกว่าเพศชายและระดับการศึกษาส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ของกลุ่มตัวอย่างเยาวชน และวัยทำงานเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ระดับรายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทั้งสองกลุ่มสำหรับกลุ่มนักศึกษา สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดที่สุดถือเป็นภาคส่วนสำคัญในการสร้างและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการในประเทศไทย เนื่องจากมีส่วนในการบ่มเพาะผลิตพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจหลังจบการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2558) เนื่องในสถานการณ์โควิด-19 ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่เมื่อจบการศึกษาออกมาแล้ว ก็ไม่มีงานรองรับจึงเริ่มมีกระแสที่จะส่งเสริมให้ผู้จบการศึกษาผู้ว่างงานที่มีความรู้ประสบการณ์ เปลี่ยนเป้าหมายในชีวิตไปสู่การประกอบธุรกิจหรือประกอบอาชีพอิสระ ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบันก็เริ่มมีการทบทวนปรับแนวทางและหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตไปสู่ทางเลือกอีกทางหนึ่งคือการผลิตบัณฑิตออกไปเป็นผู้ประกอบการ

การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการให้มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นนั้นนับว่าเป็นเป้าหมายที่ดีและสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อให้ถึงทราบตัวแปรหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา โดยผู้วิจัยจะนำตัวแปรต่าง ๆ ในแต่ละด้านไปสร้างแบบวัด และเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็น

ผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของภาคสังคมและเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพของนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในด้านการเป็นผู้ประกอบการ และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรในปีการศึกษา 2564 จำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 18,668 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากแนวคิดของ (Schumacker, R. E., & Lomax, R. G., 1996); (Hair, J. F., et al., 1998) ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 10 - 20 คนต่อตัวแปร ซึ่งในงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งสิ้น จำนวน 5 ตัวแปร ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงไม่น้อยกว่า 50 - 100 คน เพื่อป้องกันการส่งแบบสอบถามคืนอัตราที่ต่ำขาดความสมบูรณ์หรือสูญหายผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 600 คน เพื่อให้การวิเคราะห์โมเดลเป็นไปตามเงื่อนไขของการประมาณค่าด้วยวิธีโลคัลไลฮูดสูงสุด (maximum likelihood) จึงนับว่าเพียงพอ

ขั้นที่ 1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นตัวแบ่งชั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 240 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 240 คน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 120 คน

ขั้นที่ 2 เทียบสัดส่วนของประชากรโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์จากคณะในแต่ละมหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 3 สุ่มอย่างง่ายในแต่ละมหาวิทยาลัยให้ครบตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ รายละเอียดดังตาราง 5

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย

ที่	มหาวิทยาลัย	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	7449	240
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	7955	240
3	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	3264	120
รวมทั้งสิ้น		18668	600

ที่มา : งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, แบบรายงานสรุปจำนวนนักศึกษา กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, สถิติจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ข้อมูล ณ วันที่ 2 กันยายน 2564

การสร้างเครื่องมือวิจัยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ กำหนดนิยามของแต่ละองค์ประกอบ รูปแบบข้อคำถาม จำนวนข้อ เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อ สำหรับแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองนั้นมี 5 องค์ประกอบ 20 พฤติกรรมบ่งชี้เพื่อความครอบคลุมของการวัด ผู้วิจัยได้กำหนดให้สร้างข้อคำถามในแต่ละพฤติกรรมบ่งชี้

ขั้นที่ 3 สร้างข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบวัดชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามคุณลักษณะของแบบวัด (Test Blue Print) จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อคำถาม

ขั้นที่ 4 นำข้อคำถามมาตรวจสอบความตรงเชิงพินิจซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 - 1.0 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ด้านหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 ท่าน ด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน และด้านศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัดเพื่อทำการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและหลักภาษา ในแบบสอบถามว่าสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ และนำผลที่ได้มาทำการแก้ไข เพื่อปรับปรุงข้อคำถามต่อไป

ขั้นที่ 5 ผู้วิจัยส่งแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอบบาคของแบบวัดทั้งฉบับ เพื่อทำการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ เพื่อจัดพิมพ์แบบวัดฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 6 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้โปรแกรม Lisrel Version 8.72

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบวัดสำหรับนักศึกษา ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดฉบับนี้จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบบวัดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสามจังหวัดชายแดนใต้ การกำหนดข้อองค์ประกอบ โดยพิจารณารายละเอียดจากข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ และศึกษาจากเอกสารเพิ่มเติม ทำการกำหนดข้อแต่ละองค์ประกอบ ทำให้ได้คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก ความกล้าที่จะแข่งขัน การมีอิสระในการบริหารงาน ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Likert มีจำนวนข้อคำถามอยู่ทั้งหมด 20 ข้อ เมื่อผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าความตรงเชิงพินิจ คงเหลือข้อคำถามทั้งฉบับ จำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้แบบวัดที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 30 ฉบับ

2. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการทั้งฉบับ คือ เป็น แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 5 องค์ประกอบ รวม 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination: r) ที่คำนวณโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีระหว่าง .175 - .683 ซึ่งผ่าน การคัดเลือกทั้งสิ้น 18 ข้อ ผู้ประกอบการ มีค่าความเชื่อมั่นรายฉบับ เท่ากับ 0.878

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างโดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา และภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงคณบดีแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง และขอความอนุเคราะห์

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 มหาวิทยาลัย นักศึกษาทั้งสิ้น 600 คน ซึ่งได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 630 ฉบับ และตอบกลับคืนมาโดยมี นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 191 ฉบับ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 285 ฉบับ นักศึกษามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 124 ฉบับ รวมทั้งสิ้นที่ส่งคืนมา 600 ฉบับ

2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในรูปแบบออนไลน์ (ใช้ Google form) โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างช่วง เดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน 2564

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทำแบบสอบถามเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และตั้งค่าจำเป็นในทุกข้อคำถามเพื่อไม่ให้นักศึกษาข้ามข้อนั้น ๆ

4. นำผลการตอบไปตรวจให้คะแนน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ตรวจสอบความสอดคล้องของเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลคุณลักษณะ การเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมโปรแกรม LISREL 8.72 (LISREL VERSION 8.72) ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยวิธีไคลส์ลูดสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: ML)

3. ค่าสถิติวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) เป็นค่าสถิติที่ตรวจสอบความตรงในภาพรวมทั้งหมดของโมเดล ค่าสถิติในกลุ่มนี้มี 4 ประเภท ได้แก่

3.1 ค่าสถิติไคร์-สแควร์ (Chi - square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐานว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์หรือไม่ ถ้าค่าสถิติไคร์ - สแควร์มีค่าเข้าใกล้ศูนย์หรือเท่ากับจำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom) มากแสดงว่าโมเดลมีสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2 ดัชนีความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 ถ้าดัชนี GFI มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปร

และขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดัชนี AGFI นี้มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.4 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษส่วน (Root Mean squared Residual: RMR) ดัชนี RMR เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของค่าดัชนี RMR ยิ่งเข้า ใกล้ 0 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. เศษเหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Residual) ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลลิสเรล ควรวิเคราะห์เศษเหลือควบคู่ไปกับดัชนีตัวอื่น ๆ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคลาดเคลื่อนหลายแบบ แต่ละแบบใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

5.1 เมทริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดล (Fitted Residuals Matrix) เมทริกซ์ระหว่างผลต่างของเมทริกซ์ S และ $\sum \theta$ ซึ่งจะมีทั้งความคลาดเคลื่อนใน รูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบมาตรฐานซึ่งค่านี้ไม่ควร มีค่าเกิน 2.00 ถ้าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูล หากค่ายังเกิน 2.00 ต้องทำการปรับโมเดลใหม่

5.2 คิวพล็อต (O - plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอไทล์ปกติ (Normal Quartiles) ถ้าได้กราฟที่ความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ค่ารากกำลังสองความแตกต่างโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ถ้าค่าที่ได้สูงขึ้นถึง .08 แสดงว่าเกิดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าประชากร

7. ดัชนีดัดแปลงโมเดล (Model Modification Indices) เป็นค่าดัชนีที่ใช้ในการตัดสินใจ ปรับโมเดลให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้นักวิจัยต้องทำการปรับอย่างมีความหมายในเชิงทฤษฎีและแปลความหมาย ค่าพารามิเตอร์ นั้น ๆ อย่างชัดเจน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา (Confirmatory Factor Analysis; CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบในแต่ละตัวแปรที่อยู่ในโมเดลโดยทำการวิเคราะห์โมเดลการวัดด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปตามโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านการทำงานเชิงรุก ด้านความกล้าที่จะแข่งขัน ด้านการมี

อิสระในการบริหารงาน พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลได้แก่ ค่า $\chi^2 = 2.97$, $df = 3$, $p = 0.40$ ดังนั้น $CFI = 1.00$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.99$, $RMSEA = 0.00$ แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับค่าดัชนี CFI , GFI และ $AGFI$ ที่มีค่ามากกว่า .90 ดังนั้น $RMSEA$ ที่มีค่าต่ำกว่า .05

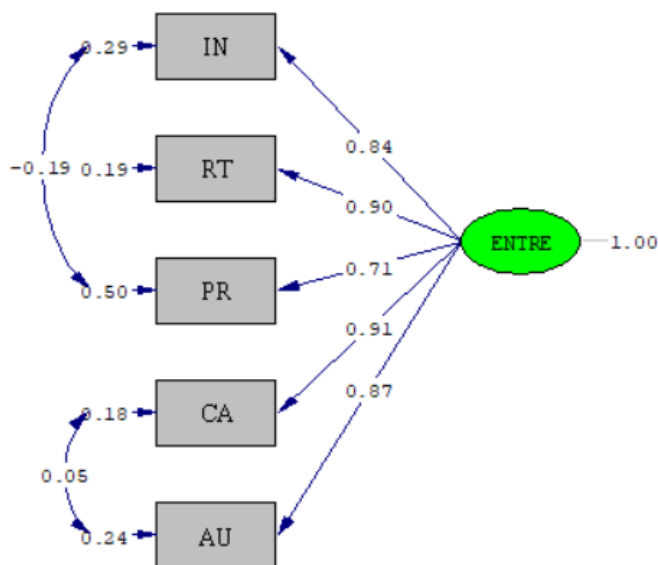
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	t	R ²
ความมีนวัตกรรม	0.84	0.02	24.95	0.71
ความกล้าเสี่ยง	0.90	0.07	28.01	0.81
การทำงานเชิงรุก	0.71	0.04	19.41	0.50
ความกล้าที่จะแข่งขัน	0.91	0.18	28.40	0.82
การมีอิสระในการบริหารงาน	0.87	0.03	26.45	0.76

$\chi^2 = 2.97$, $df=3$, $p\text{-value} = 0.40$, $RMSEA=0.00$, $CFI=1.00$, $GFI= 1.00$, $AGFI =0.99$,

$NFI = 1.00$, $\chi^2/df = 0.99$

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแต่ละองค์ประกอบย่อย ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) พบว่า ความกล้าที่จะแข่งขัน ความกล้าเสี่ยงการมีอิสระในการบริหารงาน ความมีนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.90, 0.87, 0.84 และ 0.71 ตามลำดับ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error : SE) ขององค์ประกอบย่อยของความกล้าที่จะแข่งขัน ความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุก การมีอิสระในการบริหารงาน ความมีนวัตกรรม มีค่าเท่ากับ 0.18, 0.07, 0.04, 0.03 และ 0.02 ตามลำดับ การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t-value) ของค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยของความกล้าที่จะแข่งขัน ความกล้าเสี่ยง การมีอิสระในการบริหารงาน ความมีนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก มีค่าเท่ากับ 28.40, 28.01, 26.45, 24.95 และ 19.41 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ค่า Square multiple correlation: R² ของค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยของ ความกล้าที่จะแข่งขัน ความกล้าเสี่ยง การมีอิสระในการบริหารงาน ความมีนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก มีค่าเท่ากับ 0.82, 0.81, 0.76, 0.71 และ 0.50 ตามลำดับ

Chi-Square=2.97, df=3, P-value=0.39687, RMSEA=0.000

ภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยหาค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีของโมเดล (Goodness of fit indices) อธิบายได้ว่าการศึกษาตัวแปรแฝงของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ โดยการวัดตัวแปรสังเกตได้ คือ ความมีนวัตกรรม(IN) ความกล้าเสี่ยง (RT) การทำงานเชิงรุก (PR) ความกล้าที่จะแข่งขัน (CA) การมีอิสระในการบริหารงาน(AU) มีความเหมาะสมสอดคล้องดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามีความตรงเชิงโครงสร้าง โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อพัฒนาให้มีลักษณะของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้ดังนี้ 1) ด้านความกล้าเสี่ยง เนื่องจากปัจจุบันพบว่าสถานะปัจจุบันมีความไม่แน่นอนสูง การตัดสินใจต้องเร็ว และนักศึกษาอยู่ในช่วงอายุที่มีชอบความท้าทาย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชอบคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ มีความกล้าตัดสินใจ มีความ

มั่นใจในตนเอง และยอมรับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ง่ายทำให้นักศึกษามีความกล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจในการลงทุนต่าง ๆ ยิ่งบุคคลใดมีความกล้าเสี่ยง ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ กับ (Gurel, et al., 2013) พบว่า ความกล้าเสี่ยง ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ยิ่งบุคคลมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง ยิ่งมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกายเพชร วงสวาท พบว่า ความกล้าเสี่ยง ทำให้ผู้ประกอบการได้เปรียบทางการแข่งขัน และทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมากเมื่อผู้ประกอบการกล้าที่จะเสี่ยง (ประกายเพชร วงสวาท, 2559) ในขณะที่ Altinay, et al. กลับพบว่า ความกล้าเสี่ยง ไม่ใช่คุณลักษณะที่ทำให้ผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้เป็นเพราะการศึกษาของ Altinay, et al. ไม่ได้ทดสอบเฉพาะกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เท่านั้น จึงส่งผลให้การศึกษาไม่สอดคล้องกัน 2) ด้านการมีอิสระในการบริหารงาน เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้ที่ต้องมีความเชื่อมั่นในความสามารถบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างมีอิสระ มีความเป็นผู้นำ สามารถเข้าใจกระบวนการ มีทักษะการคิด กล้าคิดกล้าทำ มีการวางแผนงานที่เป็นระบบ มีความสามารถในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (Altinay, L., et al, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dueannapa Srisawat ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ดีและประสบความสำเร็จนั้นควรมี คือ ภาระความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สึกรู้ต้องการอย่างแรงกล้าในการทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งความรู้สึกลักษณะนี้จะเป็นตัวผลักดันให้ผู้ประกอบการมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย (Dueannapa Srisawat, 2017) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาทิพย์ จันทรเจริญผล ซึ่งกล่าวว่าผู้ประกอบการต้องสามารถตัดสินใจ รับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัว ติดตามแนวโน้มความนิยมของลูกค้า สามารถวิเคราะห์ความสามารถของคู่แข่งและมีการใช้กลยุทธ์เหนือกว่า 3) ด้านความกล้าที่จะแข่งขัน เนื่องจากนักศึกษามีความมุ่งมั่นสูงในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่นพยายาม เมื่อได้รับงานที่ได้รับมอบหมายมีการบริหารจัดการเวลาได้เหมาะสม งานออกมามีคุณภาพ นำความถนัดของตนเองมาเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ตัวเองเหนือกว่าคนอื่น และมีความรู้ความสามารถในการที่จะเอาชนะคู่แข่งไม่ว่าจะทางการเรียนหรือทางธุรกิจ สามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของ สุธาทิพย์ จันทรเจริญ ซึ่งกล่าวว่าผู้ประกอบการต้องสามารถตัดสินใจ รับผิดชอบ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้ด้วยตนเอง มีการปรับตัว ติดตามแนวโน้มความนิยมของลูกค้า สามารถวิเคราะห์ความสามารถของคู่แข่งและมีการใช้กลยุทธ์เหนือกว่า (สุธาทิพย์ จันทรเจริญผล, 2558) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพนธ์ เล็กสุมา พบว่าผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดคือ เน้นความหลากหลายและครบวงจรของสินค้า และใช้กลยุทธ์การตั้งราคาต่ำเพื่อดึงดูดลูกค้า มีการส่งเสริมการขายด้วยการลดราคา การแถมสินค้า การประชาสัมพันธ์ ปัญหาที่พบของผู้ประกอบการ (ประพนธ์ เล็กสุมา, 2555) คือ การ

ขยายร้าน สภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนมีผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการสามารถแก้ไขได้ชัดเจน 4) ด้านความมั่นคงนวัตกรรม ในภาวะปัจจุบันต้องมีการเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ความกล้าทดลอง แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความคิดที่แปลกใหม่ริเริ่มสร้างสรรค์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย จึงต้องมีการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอและเรียนรู้ที่จะคิดค้น หาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พันธุ์อาจ ชัยรัตน์ ได้กล่าวถึงความหมายของนวัตกรรมในเชิงเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า คือ การนำแนวคิดใหม่ หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ (พันธุ์อาจ ชัยรัตน์, 2547) รวมทั้งได้กล่าวว่า ความหมายในเชิงแคบของนวัตกรรม คือ ผลผลิตของความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกับพลวัตของกิจกรรมทางสังคม ในขณะที่ความหมายเชิงกว้าง หมายถึง แนวความคิด การปฏิบัติหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ใหม่ต่อตัวปัจเจก หรือหน่วยที่รับเอาสิ่งเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Lumpkin, G. T. & Dess, G. G., 1996) พบว่าผู้ประกอบการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ 5) การทำงานเชิงรุก เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการโดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานและมอบหมายงานอย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดและผลการศึกษาของ (Miller, D., 1983) ที่พบว่าผู้ประกอบการที่มีการทำงานเชิงรุกจะมีความสัมพันธ์กับระดับของการเป็นผู้ประกอบการหากผู้ประกอบการมีการทำงานเชิงรุกมากขึ้นเท่าใดจะส่งผลให้ระดับของการเป็นผู้ประกอบการเพิ่มสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวความคิดและผลการศึกษาที่สำคัญของ (Covin, J. G. & Slevin, D. P., 1991); (Lumpkin, G. T. & Dess, G. G., 1996) ที่พบว่า การทำงานเชิงรุก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรีในสามจังหวัดชายแดนใต้สรุปได้ดังนี้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในประเด็นความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่า โมเดลการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 2.97$, $df = 3$, $p = 0.40$ ดังนั้น $CFI = 1.00$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.99$, $RMSEA = 0.00$ แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิเคราะห์ยังสอดคล้องกับค่าดัชนี CFI , GFI และ $AGFI$ ที่มีค่ามากกว่า .90 ดังนั้น $RMSEA$ ที่มีค่าต่ำกว่า .05 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ จากการวิเคราะห์โมเดลการวิจัย ตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความกล้าที่จะแข่งขัน

แสดงให้เห็นว่าด้านความกล้าที่จะแข่งขันมีความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ดังนั้นผู้บริหารการศึกษา คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาควรตระหนักและให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต ให้สามารถนำมาใช้เป็นฐานคิดหลักในการจัดทำหลักสูตรและมาตรการในการพัฒนาการศึกษาและจัดกิจกรรมเวทีเสวนาเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ **ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป** ควรขยายขอบเขตการศึกษาในผู้ประกอบการธุรกิจที่มีบริบทแตกต่างจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และควรศึกษาวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) โดยวิจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่หลากหลาย เป็นประโยชน์และสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานวิจัยการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- ประกายเพชร วงสวาท. (2559). การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการปัจจัยเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานโดยผ่านความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประพนธ์ เล็กสุมา. (2555). รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อยในเขตอำเภอเมืองนครปฐม. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พันธุ์อาจ ชัยรัตน์. (2547). การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพมหานคร: งานส่งเสริม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2558). วาระปฏิรูปที่ 15 : การสร้างสังคมผู้ประกอบการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). เรียกใช้เมื่อ 22 กรกฎาคม 2565 จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

- สุชาติ ไตรภพสกุล. (2558). อิทธิพลของปัจจัยแรงจูงใจต่อการเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อการเติบโตและความมุ่งมั่นที่จะเติบโตของธุรกิจ: กรณีศึกษาประเทศไทย. วารสารสุทธิปริทัศน์, 29(90), 75-93.
- สุชาติพิทย์ จันทร์เจริญผล. (2558). อิทธิพลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและการมุ่งเน้นการตลาดที่มีต่อการตอบรับจากลูกค้าและความได้เปรียบทางการแข่งขันของกิจการร้านยาในจังหวัดนครปฐม. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(1), 117.
- Altinay, L., et al. (2012). The Influence of Family Tradition and Psychological Traits on Entrepreneurial Intention. International Journal of Hospitality Management, 31(2), 489-499.
- Covin, J. G. & Slevin, D. P. (1991). A Conceptual Model of Entrepreneurship as Firm behavior. Entrepreneurship Theory and Practice, 24(November), 47-63.
- Dueannapa Srisawat. (2017). ผู้ประกอบการที่ดีต้องมี 10 ข้อ. Retrieved กรกฎาคม 10 , 2565 , from <https://cheechongruay.smartsme.co.th/content/8263>
- Gurel, et al. (2013). Tourism students' entrepreneurial intention. Annals of Tourism Research, 37(3), 646-669.
- Hair, J. F., et al. (1998). Multivariate data analysis. Retrieved กรกฎาคม 11 , 2565, from <https://www.sanook.com/campus/1404948/>
- Lumpkin, G.T. & Dess, G.G. . (1996). Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking It to Performance. Academy of Management Review, 21, 135-172.
- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. Management Science, 29(7), 770-791.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (1996). A beginner's guide to structural equation Thesis, Ph.D. Arizona State University Carroll, John B. 1963. "A Model of School Learning," Teacher College Record, 64(May), 723-733.
- Thompson, E. R. (2009). Individual entrepreneurial intent: construct clarification and development of an internationally reliable metric. Entrepreneurship Theory and Practice, 33(3), 669-694.